

и се нуждаялът отъ войската, па обѣщавалъ мѣсечна плата на всѣкиго по една дарейка⁶²⁾, на стотниците по двѣ, а на военачалниците — по четири. Щомъ дошли спартанцитѣ, Хераклидъ веднага разбралъ, че дошли, за да отведатъ войската, и казалъ на Севта: „Добрѣ ни провѣрвѣ; защото спартанцитѣ се нуждаятъ отъ войската, а ти вече не се нуждаешъ отъ нея: прѣдадешъ ли имъ войската, ти ще спечелишъ признателността имъ, и войниците вече не ще искатъ отъ тебе платата, ами ще напуснатъ земята ти“. Това като чулъ Севтъ, поржчалъ му да доведе двамата пратеници. И щомъ казали, че сж дошли да отведатъ съ себе си войската, той заявилъ, че имъ прѣдава войската и желае при това да имъ бжде приятелъ и съюзникъ, па ги поканилъ на угощение и ги нагостилъ великолѣпно. А той не поканилъ нито Ксенофонта, нито нѣкого отъ останалитѣ военачалници. Когато пъкъ лакедемонцитѣ попитали, какъвъ е Ксенофонтъ, той имъ отговорилъ, че изобщо не билъ лошъ, но много обичалъ войниците, та затова често самъ си напакостявалъ. И тѣ питали понататѣкъ: „Влияе ли съ своитѣ рѣчи върху войниците?“ И Хераклидъ отвѣрналъ: „Да, несъмнѣно“. „Дали нѣма — казали тѣ — да се противопостави на плана ни да отведемъ войската?“ „Но ако вие — отвѣрналъ Хераклидъ — съберете войниците и имъ обѣщаете плата, то тѣ ще обърнатъ на него малко внимание и бързо ще потеглятъ заедно съ васъ“. „Но какъ биха могли — казали тѣ — да се събератъ по нашъ починъ?“ „Утрѣ рано — отговорилъ Хераклидъ — ще ви заведемъ при тѣхъ, и азъ съмъ убѣденъ — продължилъ той — че щомъ ви видятъ, сами ще се стекатъ при васъ“. Тѣй се приключилъ тоя день.

На слѣдния день Севтъ и Хераклидъ завеждатъ спартанцитѣ при войската, и тя се събира. Пратеницитѣ казали: „Лакедемонцитѣ сж рѣшили да воюватъ противъ Тисаферна, който ви е напакостилъ⁶³⁾. И тѣй, ако потеглите съ насъ, ще отмъстите на неприятеля си, и всѣки ще получава мѣсечно по една

⁶²⁾ Златна персийска монета = 25 лева.

⁶³⁾ Слѣдъ сражението при Кунакса, въ което гърцитѣ — въпрѣки смъртта на Кира — излѣзли побѣдители, Тисафернъ сключилъ съ тѣхъ миръ отъ името на царя и потеглилъ ведно съ тѣхъ обратно за Иония. Наскоро слѣдъ това той поканилъ на вечеря по-виднитѣ имъ прѣдводители, които били хванати и коварно убити. Гърцитѣ по настояването на Ксенофонта си избрали други пълководци, отхвърлили искането на перситѣ да се сдадатъ и продължили своя пътъ къмъ Черно-море.